

Hvert eneste menneske streber etter makt og vil være herre over sine beslutninger og handlinger. Hvert eneste menneske ville gjerne være diktator hvis han bare kunne. Denne streben etter makt er så sterk at det knapt finnes et eneste menneske som ikke er villig til å ofre sin velferd dersom det gir personlige fordeler.

Flere mennesker er ledet av onde drifter enn hvor gode egenskaper er fremherskende. De onde menneskene oppnår mer i statsstyret vha. makt og hensynsløshet, enn vha. akademiske utredninger.

De store folkemassene er som en saueflokk. De er parat til å ofre enhver plan, bare for suksessens skyld. Dette karaktertrekket gjør det lett å lede dem i flokk. De ligner i det ytre tigreren, men de har fårets hjerte, og deres hjerner et uryddig vev av tråder. De lever med forfengelige håp om nye adspredelser og mimringer fra forgangen tid.

Makt. Folkets masse er en blind ustadig og ulydig makt, fullstendig uten forstand og dømmekraft, og vakler viljeløst snart mot høyre og snart mot venstre. Massene består av barbarer som ved enhver anledning viser sin råhet og barbari. Folkets masse styres av gamle vaner, overleveringer, sentimentale læresetninger og følelser som hat og misunnelse, næret av nød og undertrykkelse.

De tror i sin uvitenhet blindt på feilaktige illusjoner. De ledes på avveie av «framskrittets ideer» eller henfaller til drømmer om lykksalighet. Slike fantastiske lykksalighetsdrømmer er den strake vei til de mest tåpelige fantasier. Ut fra slike fantasier oppstår det anarkistiske forhold mellom menneskene og fiendtlighet ovenfor autoriteter. I sin uvitenhet stiller de seg fiendtlig overfor alle som står over dem.

Massenes dyreforstand er udugelig til analyse og iakttakelse når det gjelder forutseenhet med hensyn til en saks konsekvenser. De har en bestialsk instinktiv tenkemåte som kan se kjensgjerninger, men ikke forutse dem. Bortsett fra rent materielle ting mangler de evnen til å oppfinne og skape. Overfladisk kjennskap til politikken skaper hos mange utopiske forestillinger og gjør dem til mindreverdige samfunnsmedlemmer.

– Ledelse. En blind kan ikke lede blinde, uten å føre dem til avgrunnen. Oppkomlinger fra massen ødelegger sin egen struktur og oppbygning gjennom partistrid, maktkamp om ledende stillinger, gjennom jakten på ære og berømmelse, kritikk som fremkaller opposisjon og gjennom uroligheter og strømninger som springer ut av dette. Overlatt til seg selv utmattes massene ved uenighet, fiendskap, krig, hat, misunnelse, sult og savn.

Massen kan ikke bedømme en sak rolig og saklig uten forutinntatthet. Den er ikke istand til å lede landets skjebne, fordi den ikke på noen måte kan skilles ut fra rent personlige interesser. Massene styres av menneskelige svakheter som gulltørst, begjær og umettelighet etter vinning. Statstanken blir fordelt på så mange personligheter og hoder at helheten mistes, besluttsomheten lammes og den blir vaklende og maktesløs. Resultatet er bl.a. at riket ikke kan forsvares mot ytre fiender.

Frihet. Så snart massene river friheten til seg henfaller de til lovløshet. De tror de har rett til umåtelige nytelser som de forbinder med frihet. Massene er beruset av vin og deres ungdom er ødelagt av tidligere laster. De blir forledet til disse lastene av hverandre.

– Frihet er at regjeringer bare er representanter for folket, (som er landets eiere). Folket har rett til å skifte regjering på samme måte som de bytter hansker.

Ordene «Frihet, Likhet, Brorskap» brukes for å tilfredsstille folkemassens begjær. Selv de forstandigste og klokeste av massene greier ikke å erkjenne disse ordenes egentlige selvmotsigelse. De har ikke innsett at i naturen finnes det verken frihet eller likhet. Hele naturen er preget av kreftenes ulikhet, og likeledes av egenskapenes ulikhet. Naturen er underkastet evige lover.

– Frihet er definert som retten til å gjøre det loven tillater. Dette overlater til lovmakerne å bestemme hva som skal være fritt eller ikke. Loven tillater det de ønsker, og forbyr det de ikke ønsker.

Fornuften. Massen er ikke mottagelig for forstandig formaning. Et sunt konsekvent tenkende menneske kan ikke styre massene på forstandig vis ved å bruke fornuftsgrunner, logisk argumentasjon, dialog og vennlig tale. Ulydige folk blir ikke føyeligere ved slike midler.

Høye moralske egenskaper som åpenhet, ærbarhet og ærlighet fungerer ikke.

Andre midler er mer virksomme. Massens oppfatninger kan bl.a. dirigeres ved sluhet, forstillelse og tomme veltalenhetsfraser. Ord settes foran handlinger. Tilfreds med hva de hører bryr de seg sjelden om løftene virkelig blir oppfylt.

– Selv de klokeste av massen lar seg hensette i en tilstand av ubevisst naivitet under innflytelse av selvforhudelse, hvor de lett blir motløse ved den minste motgang, eller hvor de lett lar seg bringe til slavisk lydighet så snart de øyner en mulighet for ny fremgang.

– Massens handlemåte er avhengig av et tilfeldig eller kunstig sammensatt flertall.

Flertallet har ingen forståelse og lar seg lett lede til de tåpeligste beslutninger. Dette skaper igjen kimen til lovløshet i staten.

Lovene er så uklare at selv regjeringen ikke kan finne ut av floken av lovparagrafer.

Lovtekstens mening er utvisket. Eksisterende lover kan omgås ved å forvrengte dem ved motstridende fortolkninger, – og uten at det er nødvendig å forandre dem vesentlig.

Pressen har stor makt og kontrollerer folkeopinionen. Den fremholder befolkningens vitale krav og fremfører dens klager, men skaper også misnøye blant massene. Pressen bidrar til å vekke til live visse følelser og partiegoisme hos folket. Den er ofte innholdsløs, urettferdig og løgnaktig, og de fleste mennesker har ingen ide om dens egentlige formål. Pressen overbeviser eller forvirrer folket ved å offentliggjøre sanne eller falske nyheter, kjensgjerninger eller dementier ettersom det passer.

– Individuer er ikke i besittelse av presseorganer, hvor de kan gi et korrekt uttrykk for sin oppfatning eller gjendrive uttalelser.

Oppkomlinger fra massen deltar i forumer av ren nysgjerrighet, i håp om å kunne oppnå fordeler i samfunnet, eller for å kunne plapre ut sine egne ugjennomførbare fantasier for et publikum. De tørster etter suksess og smigrende applaus.

– Massene er vugget inn i drømmen om kollektivismens symbolske enhet og den menneskelige individualismens hensiktsløshet. Massene har aldri forstått, og vil aldri forstå at en slik drøm står direkte i strid med naturens uforanderlige lover, som fra tidenes morgen har enheter forskjellig fra alle de andre, nettopp i den hensikt å utvikle deres individualitet.

Kilde: Fritt etter «Sions Vises Protokoller».

<http://sites.google.com/site/nilsmartinaslaksen>